

Сенат Универзитета у Крагујевцу

Предмет: Оцена рукописа *ПРОСТОР-ЗВУК-КОНСТРУКЦИЈА*, уредника Катарине Лазаревић Сретеновић, стручног сарадника Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу, и коуредника Филипа Мисите, доцента Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу

На основу одлуке Сената Универзитета у Крагујевцу број: III-01-433/16 од 26. маја 2022. године, достављам оцену рукописа *ПРОСТОР-ЗВУК-КОНСТРУКЦИЈА*, уредника Катарине Лазаревић Сретеновић, стручног сарадника Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу, и коуредника Филипа Мисите, доцента Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу, Сенату Универзитета у Крагујевцу.

Уметничко истраживачка студија Простор – звук – конструкција, рађена од стране студената и професора Филолошко – уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу чији је руководилац пројекта Јована Радовановић, уредник Катарина Лазаревић Сретеновић, а коуредник Филип Мисита, представља специфичан, креативан и занимљив пројекат вредан пажње на уметничко-истраживачком пољу. Филип Мисита је својим креативним графикама селектованих архитектонских објеката задао предмете истраживања у оквиру којих се кретала његова графичка поставка с једне стране, док је Владимир Трмчић компоновао нова дела у виду четвороставачне свите за виолину, хармонику и клавир, за сваки објекат по један став, с друге стране.

Структуралне целине одабраних објеката у виду графике врло детаљно и с пажњом анализирао је студенткиња графичког дизајна Милица Раковић, док је студенткиња са катедре музика у медијима, Вања Филиповић била задужена за анализу оригиналне музике и поетике музичког писма композитора Владимира Трмчића. Овакво сједињавање различитих уметности и њихових елемената јасно нам казује да је овде реч о интердисциплинарном уметничком пројекту. С обзиром на то да су архитектонске грађевине у оквиру овог истраживања различите по својој намени и историјском раздобљу у тренутку настанка, веома је интересантно како су се нашле унутар исте целине. Њихове различитости су оно што их је спојило, а како је у истраживању поменуто, феноменологија простора у ширем смислу и начин перцепције посматран је филозофски кроз гледишта Морана, Хурсела, Хајдегера, а затим и Башлара, на чије ће се становиште трансформативне моћи маште аутори овог истраживања посебно осврнути.

Такође, унутар Башларовог доживљаја архитектонских објеката, дате су занимљиве поредбе Јунговог и Фројдовог психолошког доживљаја објеката на човека. Конкретно, *Стара црква и звоник, Музеј ``21. Октобар``*, *Солитер код Робне куће* и *Ливница* су

архитектонски објекти изабрани за овај пројекат и полазишта су за настанак графика, потом музике, а на крају и анимације. Дакле, осим засебних уметности које су део овог пројекта, а то су ликовна – графика и музичка – нове композиције на тему објеката, завршни део овог истраживања представља анимација у којој се спајају визуелна и музичка уметност. Са становишта људске перцепције, резултати овог истраживања су вишедимензионални и пружају најпре чисту визуелну перцепцију која је остварена путем графика, потом у сегменту извођења четвороставачне свите – аудитивну перцепцију, и у финалном сегменту истраживања перцепција анимације нуди аудио – визуелну перцепцију која се „позиционира у контекст феноменологије виртуелности“.

Четири архитектонска објекта, по својој природи и намени разноврсна, а која су послужила као основа за настанак графика Филипа Мисите композитор Владимир Трмчић је приказао на специфичне начине, ослањајући се делом на њихову физичку/архитектонску димензију, а делом на њихово симболичко значење. С обзиром на то да је сам композитор већ остварио дела која су се бавила истраживањем визуелног и просторног у музици, у делима *Јесењи пејзаж у магли* и *Позна јесен, пејзаж за алт-флауту, две харфе и две хармонике*, ово истраживање се сасвим природно на то надовезује. Уз ставове композиције дати су и графикони, базирани на просторним плановима и облицима објеката, који су послужили као полазиште за компоновање, сугеришући оквирне вредности динамике, тонског опсега и фактуре, чиме је повезаност са самим објектима још наглашенија. Компонујући различите музичке целине, различитог израза, карактера и музичког језика, али ипак у оквиру једне свите и увек за исти инструментални састав, с једне стране се наглашава различитост самих објеката, како у архитектонском тако и у значењском смислу, док се са друге стране остварује целовитост самог музичког циклуса.

Границе које су уметници у овом пројекту сами себи наметнули, а то су пре свега конкретан одабир објеката, њихов тачан број, потом унапред дефинисан инструментални састав за настанак оригиналне музике и на крају анимација као финални сегмент, јесу врло битан елемент у оквиру ког се уметници крећу унутар овог истраживања. Сматрам да ће пројекат Простор – звук – конструкција својим дејством иницирати нова остварења и бити инспирација за настанак будућих пројеката на пољу уметничког истраживања, а сасвим сигурно је сам по себи вредан допринос култури и уметности нашег поднебља.

У Новом Саду,
21.06.2022. године

др ум. Станислава Гајић, доцент

Академија уметности у Новом Саду
Ужа уметничка област Композиција